

i § 40, Stykke 3. Det samme gælder i Stykke 4 med Hensyn til Rentebetalingen. Nogen væsentlig Ændring med Hensyn til den materielle Ret kan der ikke siges at være sket ved dette Komplex af Regler i §§ 40 og 41.

Endnu skal jeg kun nævne i denne Forbindelse, at efter § 42 forældes ikke Panteretten for Hovedstolen ifølge tinglyst Pantebrev i fast Ejendom, hvorimod naturligvis Rentekravet kan være Genstand for Forældelse.

Lovforslaget indeholder dernæst i Kapitel 7 Regler om Tinglysning vedrørende Løsøre og Formue i Almindelighed. Dokumenter, der enten angaar en Persons Raadighed over Løsøre eller over hans Formue i Almindelighed, og som overhovedet efter de foreslaaede Regler kan kræves tinglyst, skal indføres i Dagbogen og derefter i en særlig Personbog og kundgøres i „Tingbladet“. En særlig Regel om Underpant i Løsøre, som man navnlig længes efter for Sønderjyllands Vedkommende, findes i § 47. Betænkningens Forslag om Tinglysning af Interessentskabskontrakter er derimod udeladt, da Konfirmation af disse fremtidig falder bort og Firmaregisteret praktisk talt vil kunne give Trediemænd de fornødne Efterretninger.

Endelig er der i Kapitel 8 en Række Regler om Lovens Ikrafttræden og Overgangsbestemmelser. Man har som nævnt søgt at gøre Overgangen til den nye Ordning saa lempelig som muligt, saaledes at man ikke behøver straks at kassere de hidtil brugte Realregistre til Skøde- og Pantebøgerne og Grundbøgerne til Fordel for det nye Fribladssystem. Herom kan jeg henvise til Bemærkningerne til §§ 50 og 51, der viser, at man mener, at Reformen vil ogsaa i den første vanskelige Overgangstid kunne gennemføres saaledes, at den hviler i sig selv, medens den altsaa senere skulde kunne medføre en aarlig Besparelse paa ca. 200 000 Kr.

Lovforslaget, der mødte en særlig Velvillie i Landstinget fra alle Sider, blev der gjort til Genstand for en kortvarig, men grundig Udvalgsbehandling, der medførte forskellige Ændringer. Ingen af disse er dog af større Betydning, idet de fleste vedrører formelle eller redaktionelle Spørgsmaal. Som Ændringer af nogen Betydning skal jeg nævne, at der i § 40 i næstsidste Punktum findes en ny Bestemmelse. Men vigtigere er Ændringen i Bestemmelsen om Underpant i Løsøre. Landstinget ændrer der Bestemmelsen i

§ 47, 1ste Stykke, sidste Punktum i Regeringsforslaget om fornyet Tinglysning inden 2 Maaneder efter Ejerskifte, idet denne Regel forekom Landstinget for betænkelig ved Løsøre, da det er et Tilfælde, om Panthaveren aner noget om dette Ejerskifte.

Endelig skal noteres en Ændring i Paragraffen om Lovens Ikrafttræden. I denne Forbindelse vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at der, som det fremgaar af det Bilag, der er vedføjet Landstingets Betænkning, er rettet en Henstilling til Ministeriet og Rigsdagen fra de sønderjydske Handelsforeninger om at faa gennemført denne Lov eller en særlig Lov for Sønderjylland hurtigst muligt. Man mente hverken fra Ministeriets eller Landstingets Side, at det vilde være heldigt at gennemføre en særlig sønderjydsk Bestemmelse, men til Gengæld lovede jeg, at hvis Forslaget skulde blive gennemført i denne Samling, skulde man gøre alt muligt for, at den samlede Lov kunde træde hurtigere i Kraft, end den egentlige Ikrafttrædelsesbestemmelse lød paa. Den gik ud paa, at Forslaget skulde træde i Kraft den 1. Januar 1928 eller tidligere, dog at der skal gaa tre Maaneder mellem den kongelige Anordning, hvorefter Lovens sættes i Kraft, og den egentlige Ikrafttræden.

Idet jeg i øvrigt om den mere videnskabelige Begrundelse og Sammenligning mellem Forholdene efter den hidtil gældende og den her foreslaaede Ordning af Tinglysningsvæsenet i det hele maa henvise til den Betænkning fra Professor Vinding Kruse, som jeg tidligere har omtalt, særligt til det Resumé, der findes i Betænkningen Side 118—20, skal jeg, dels under Hensyn til Ønskeligheden af en snarlig Kodifikation efter moderne Regler paa dette Omraade, dels til Ønskeligheden af en ensartet Ordning for Sønderjylland og det øvrige Danmark, dels endelig under Hensyn til Landstingets grundige Behandling af Lovforslaget tillade mig at anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting, idet jeg haaber, at det vil lykkes at føre dette vigtige Lovforslag igennem i indeværende Samling.

Fisker: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det her foreligger. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og for øvrigt ogsaa af den højtærede Ministers Forelæggelsestale, har en lang Række forskellige Autoriteter og